

PRECVIČOVANIE PRAVOPISU

PRAVOPISNÉ CVIČENIE Č. 1

Prepíš vety do gramaticky správnej podoby – doplň písmená, čiarky a oprav chyby.

Až teraz Husár v-šiel s p-tvora a vošiel do izby. Kolo tanečníkov sa zv-čšilo. Muzika hrala poskakovala na zv-šennej lavici. Ondráš si to nevššimal. Pod povalov svietila malá, okrúhla lampa, jej svetlo roslievalo sa úzsk-m pruhom. Ondráš stál už už v polo tme. „Aha ako ho rada v-dí“ zakv-lil potichu. V očiach mu ztemnelo. Vidí tisíc hudcov a všetcia sú usmiejav-. Lakťam- si preb-jal cestu von. Zabudnut- osamoten- odal sa bôlu. Zvuk- hudby a v-skotu prichodia k nemu. každ- so svadobčanov sa veselil. Starar- spomínali na minulé časy mlad-dumajú o svojích veciach. „Horí horí“! ozvalo sa z p-tvora. V plameni stála bežanovie šopa. V-dno ako slamenné zväzky padajú do horiacého sena.

PRAVOPISNÉ CVIČENIE Č. 2

Prepíš vety do gramaticky správnej podoby – doplň písmená, čiarky a oprav chyby.

V máji sa Matičiari stretli so svoj-m- rodákmi v metropole slovenska. Zdedil b-t na ulici Generála M. R. Štefanika v Trenčianských Tepliciach. „Na blízkom východe pretrvávajú nepokoje.“ oznamovala hlásateľka. Niekdajšia trenčianska župa či trenčianska stolica nesie dnes názov trenčiansky Kraj. Kresťania európ- si ctia Náboženské sviatky ako napr. Veľký Piatok, Svetodušné sviatky. Do nedávna b-vali pred poludnia hmlisté a s-chravé. Zlieváreň v Brezne dnes z-va prádnotov. Keď v Rýme otroci f-z-cky zl-hali zlinčovali ich. Prestavba obcí dedina mládeže a spišské Podhradie sa uskutoční v 90, rokoch.

PRAVOPISNÉ CVIČENIE Č. 3

Doplň chýbajúce písmená a čiarky.

V múzeu na _lici _ieru sa vo v_tríne nachádza kr_štáľová le_ka _ztéckeho pôvodu. O jej h_stóriu sa zaujímali ak_si vedci ktor_ boli pôvodne _lovenk_ občania ale v tridsiat_ch rokoch m_nulého storočia sa v_sťahovali do _evernej _friky. Sprievodk_ňa múzea s nimi strávila dva večer_ v _ratislavskom hotel_. Darovala im knihu _unajská kráľovná. O exponáte sa zmieňuje aj šiestack_ _ejepis. M_ žiaci o tom veľa nevieme.

PRAVOPISNÉ CVIČENIE Č. 4

Oprav chyby, doplň chýbajúce písmená a čiarky

Vtedy in_ zúvisliv_ neprajníc_ zlatokopov_ veľmi závideli. Maláktor_ si uvedomil že bohatvom sa rýchlo skr_v_ ľudsk_ charakter. Orl_ skalné prinášali potravu. Po dvesto tridsiat_ch siedm_ch kilometroch sme prišli do cieľa. Pri poslednom pokuse sa v_s_pal do tráv_ porcelánový serv_s. Pod _ráľovou_ oľov v _ízkych _atrách v_viera čierny_ áh. Pred _aticou _lovenskou v Martine rastie _mrekovec opadavý. Opr_ sa mi o ruku a v_r_ do piesku svoje priezvisko. Mnohé z vás majú rad_ _ovenský jazyk. Rozprávali sa o _túrových prívržencoch. Jána Kolára zaujali _užick_ _rbi. S vaš_m vyjadrením nie sme spokojn_. Nieč_ p_skot sa oz_val po doznení melancholick_ch piesn_. Predbehol nás sob_ záprach.

PRAVOPISNÉ CVIČENIE Č. 5

Oprav chyby, doplň chýbajúce písmená a čiarky.

_ dobr_m svedom_m aké nosieval_ v sebe donedávna _udia z hôr poberali sa teda v každe sobotné popoludnie piat_ _ horalou do mesta. Mestečko sťa dlaň ležalo hlboko v doline. Smerovali k nemu i krok_ horalo_. Odznievali duto na v_dratej ceste ale pomal_ sa men_li na dunivé a spievajúce. Pr_chodili na hrackú ktorá bola pov_mielaná pru_k_m daždom a posledno_ povodňo_. Potok_ vod_ sa vted_ r_nuli _ hôr rozr_li ju a v_hlodali. Nečudo že horalom sa noh_ po nej šm_kali, tĺkli o hrbole a zapadávali medz_ v_mole. Bolo počuť ostr_ klepot klinco_, náraz_ na kamene, šelest zos_pajúcej sa zeme. Napokon _šetky poh_b_ a zvuk_ spl_nuli do akejs_ prečudesnej vrchárskej piesne.

DIKTÁT Č. 1

Vzťahy k iným nás môžu hlboko upokojiť, ale niekedy nás privedú až k čiernemu zúfalstvu. Veľa ľudí je osamelých, mnohí sú aj duševne chorí, pretože nedokázali nadviazať primerané vzťahy s ostatnými. Keď sa s niekým stretne, dívame sa naňho, hovoríme, gestikulujeme, na tvári sa nám zjavuje určitá mimika, telo zaujíma určitý postoj. To všetko pri stretnutí rozhoduje o tom, či jeden na druhého pôsobíme príťažlivo alebo odpudzujúco. Tieto signály spracúva človek odpradáva. Prispeli k tomu, či utiekol, alebo bojoval, či partnerovi dôveroval, alebo ho odmietal. Tí šťastnejší spomedzi nás majú silne vyvinutú schopnosť priateľsky pôsobiť na druhého. Komunikujú viac zrakom, výrazom tváre, úsmevom, zafarbením hlasu. Môže nás upútať aj človek, ktorý je na prvý pohľad až príliš všedný, no napriek tomu priťahuje pozornosť svojím vnútorným svetlom.

DIKTÁT Č. 2

S politickými zmenami na európskom kontinente sa čoraz väčšmi dostávajú do popredia otázky národnostných menšín a riešenia ich postavenia v tej-ktorej krajine. V Európe prakticky niet štátu bez národnostnej menšiny. Hranice dnešných štátov vznikali v rozličných obdobiach a za rozličných politických a sociálnych okolností, pričom jestvovanie menšín po oboch stranách hraníc medzi štátmi je skôr pravidlom ako výnimkou. Po príklady nemusíme chodiť ďaleko: u nás máme maďarskú menšinu, ale v Maďarsku žije nezanedbateľná slovenská menšina, Maďari žijú v Rumunsku, ale v Maďarsku je rumunská menšina. Takto by sme mohli pokračovať. Vývin osídlenia, prudké dejinné zvraty i mocenské ambície viedli často k tomu, že vedľa seba žili obyvatelia, ktorí hovorili rozličným jazykom a patrili k rozličným kultúrnym kontextom.

DIKTÁT Č. 3

Veslári prudko zabrali širokými veslami. Bystrá rieka Biely potok vchádzala do úzkej úžľabiny. Obrovské útesy sa pyšne vypínali a čoraz väčšmi sa približovali. Koryto rieky pripomínalo svojím tvarom trojuholník, ktorého vrchol zmizol v ohybe úžľabiny. Vysoký val pri základni trojuholníka prezrádzal, že je tam celý rad ostrých kameňov, podobných zubiskám, okolo ktorých sa zúrivo vírila voda. Ďalej v úžľabine sa krútili rozpenené vlny, ako keby sa celé stádo vzpínajúcich bielych koní tíslo medzi tmavé múry. Vľavo sa do kamenného múru vrýval polkruhovitý záliv. Divý prúd rieky sem zúrivo bil, striekal do výšky stĺpy ligotavých kvapiek.

DIKTÁT Č. 4

Vrtošivé leto zmizlo s poslednými výstrelkami teplých dní. Ešte včera bolo počuť z kúpaliska výskot šarvancov a dnes je už osirené, zalené slabučným príkrovom hmly. Z letnej sýtomodrej oblohy nezostalo nič, len olovená klenba mrakov. Mraky zakryli aj žeravý kotúč slnka, čo sa ešte ráno vystfkal nad východným obzorom. Od hôr fúka sychravý vetrík. Prekvapené lastovičky sa zlietajú na drôty, švitoria o tom, či sa už vydať na zamýšľanú cestu. Stráne pokryli fialkové fliačky vresu. Sem-tam sa ešte vystrčilo slnko, ale jeho lúče otupili posledné chladné dni.

DIKTÁT Č. 5

Po večeri vstal Ľudovít a povedal prípitok na zdravie oslávenca. „Nikdy sa nebudeme môcť odvd'ačiť našim učiteľom za prácu, ktorú pre národ konajú,“ hovoril Štúr. Potom dodal: „Nič v neskoršom živote nezanechá v nás také hlboké stopy, ako semä, ktoré do nás v mladosti zasiali učitelia.“ Potom nás zaujal rozhovor Ľudovíta Štúra s pražským doktorom. Rozhovor sa stával vzrušujúcim. Otázka spisovnej slovenčiny bola vtedy veľmi živá a páľživá. Literárna slovenčina už jestvovala, ale mala veľa odporcov. Aj otec mával o tom búrlivé rozhovory s naším pánom farárom. Bola som zvedavá, ako bude Štúr obhajovať zavedenie spisovnej slovenčiny. Všimla som si aj Adelku. Hlavu mala obrátenú trochu doľava a bolo vidieť, že ju rozhovor zaujíma. Zabudla na všetko okolo seba a v jej očiach žiarila radosť.

SPRÁVNE RIEŠENIA

PRAVOPISNÉ CVIČENIE Č. 1

Až teraz husár vyšiel z pitvora a vošiel do izby. Kolo tanečníkov sa zväčšilo. Muzika hlara, poskakovala na zvýšenej lavici. Ondráš si to nevšimol. Pod povalou svietila malá okrúhla lampa, jej svetlo sa rozlievalo úzkym pruhom. Ondráš stál už-už v polotme. „Aha, ako ho rada vidí,“ zakvílil potichu. V očiach mu stemnelo. Vidí tisíc hudcov a všetci sú usmievaví. Lakt'ami si prebýjal cestu von. Zabudnutý, osamotený oddal sa bôľu. Zvuky hudby a výskotu prichodia k nemu. Každý zo svadobčanov sa veselil. Starí spomínali na minulé časy, mladí dumajú o svojich veciach. „Horí, horí!“ ozvylo sa z pitvora. V plameni stála Bežanovie šopa. Vidno ako slamené zväzky padajú do horiaceho sena.

PRAVOPISNÉ CVIČENIE Č. 2

V máji sa matičiarci stretli so svojimi rodákmi v metropole Slovenska. Zdedil byt na Ulici generála M. R. Štefánika v Trenčianskych Tepliciach. „Na Blízkom východe zotrývajú nepokoje, „ oznamovala hlásateľka. Niekdajšia Trenčianska župa či Trenčianska stolica nesie dnes názov trenčiansky kraj. Kresťania Európy si ctia náboženské sviatky, ako napr. Veľký piatok, svätodušné sviatky. Donedávna bývali predpoludnia hmlisté a sychravé. Zlievareň v Brezne dnes zíva prázdnotou. Keď v Ríme otroci fyzicky zlyhali, zlynčovali ich. Prestavba obcí Dedina Mládeže a Spišské Podhradie sa ukončí v deväťdesiatych rokoch.

PRAVOPISNÉ CVIČENIE Č. 3

V múzeu na Ulici mieru sa vo vitríne nachádza krištáľová lebka aztéckeho pôvodu. O jej históriu sa zaujímali akísi vedci, ktorí boli pôvodne slovenskí občania, ale v tridsiatych rokoch minulého storočia sa vyst'ahovali do sefernej Afriky. Sprievodkyňa múzea s nimi strávila dva večery v bratislavskom hoteli. Darovala im knihu Dunajská kráľovná. O exponáte sa zmieňuje aj šiestacký dejepij. My žiaci o tom veľa nevieme.

PRAVOPISNÉ CVIČENIE Č. 4

Vtedy iní závistliví neprajníci zlatokopovi veľmi závideli. Málokto si uvedomil, že bohatstvom sa rýchlo skríví ľudský charakter. Orly skalné prinášali potravu. Po dvesto tridsiatich siedmich kilometroch sme prišli do cieľa. Pri poslednom pokuse sa vysypal do trávy porcelánový servis. Pod Kráľovou hoľou v Nízkych Tatrách vyviera Čierny Váh. Pred Maticou slovenskou v Martine rastie smrekovec opadavý. Opri sa mi o ruku a vyry do piesku svoje priezvisko. Mnohé z vás majú rady slovenský jazyk. Rozprávali sa o Štúrových prívržencoch. Jána Kollára zaujali Lužickí Srbi. S vaším vyjadrením nie sme spokojní. Niečí piskot sa ozval po doznení melancholických piesní. Predbehol nás sobí záprah.

PRAVOPISNÉ CVIČENIE Č. 5

S dobrým svedomím, aké nosievali v sebe donedávna ľudia z hôr, poberali sa teda v každé sobotné popoludnie piati z horalov do mesta. Mestečko sťa dľaň ležalo hlboko v doline. Smerovali k nemu i kroky horalov. Odznievali duto na vydratej ceste, ale pomaly sa menili na dunivé a spievajúce. Prichodili na hradsú, ktorá bola povymieľaná prudkým dažďom a poslednú povodňou. Potoky vody sa vtedy rinuli z hôr, rozryli ju a vyhlodali. Nečudo, že horalom sa nohy po nej šmýkali, tĺkli o hrbole a zapadávali medzi výmole. bolo počuť ostrý klepot klincov, nárazy na kamene, šelest zosýpajúcej sa zeme. Napokon všetky pohyby a zvuky splynuli do akejsi prečudesnej vrchárskej piesne.

HODNOTENIE

0 chýb = 100%, 1 chyba = 90%, (1)

2 ch = 80%, 3 ch = 75%, (2)

4 ch = 70%, 5ch =60%, 6 ch = 50%, (3)

7ch = 40%, 8ch = 30%, 9ch = 25%, (4)

10 ch = 20%, 11 ch = 10%, 12 a viac chýb = 0% (5)

